

Luleå Domkapitel

Yttrande över anonym anmälan (2015-08-05)

Ytterligare en anmälan mot mig har inkommit till Domkapitlet. Först: jag noterar – med viss munterhet - det förändrade ordvalet i stiftsjuristens följbrev. Tidigare har orden lytt: "Du bereds nu tillfälle att ta del av skrivelsen, samt inkomma med yttrande". Denna gång kunde jag istället läsa "...ta del av skrivelsen och inkomma med *eventuellt* yttrande" (kurs här). Då jag knappast tänker mig att den förändrade ordalydelsen beror på ett personligt variationsbehov hos stiftsjuristen så gissar jag istället att det är uttryck för att berörda i domkapitlets organisation börjar bli aningen less på denna cirkus och det möjligen även är en förstulen maning att avstå från yttrande.

På den sista punkten måste jag dock i så fall göra domkapitlet besviket. Hela denna sak har nu tagit sådana proportioner (vilket det inte behövt göra om domprost, biskop eller annan i tid sagt ifrån ordentligt!) att det för mig snarast framstår som uppfriskande och stimulerande.

Anmälaren inleder med att "Luleå stift kan inte ha anställda som förstör trovärdigheten för hela kyrkan". Det håller jag helt med om. När jag hör ordet "kyrkan" utan bestämning såsom "katolska kyrkan", "svenska kyrkan", "lutherska kyrkan" osv då syftar för mig det ordet på hela den världsvida och allmänliga kyrkan. Att en enskild anställd i Luleå stift skulle kunna förstöra trovärdigheten för "hela kyrkan" framstår som otroligt.

Det påstås vidare att jag använder min blogg "för att chockera". Jag hävdar bestämt att en för mig anonym person inte kan ha tillräcklig insikt i de underliggande motiven för mitt bloggande. Om man anser att jag understundom skriver på ett sätt som väcker reaktioner och om man vill söka motiven därtill så kan ju svaren lika gärna bli "för att" väcka, inspirera, stimulera till fördjupade samtal, utmana eller t o m till det i denna tid allmänna "problematisera".

Det sägs även att jag använder bloggen för att uttala mig "emot svenska kyrkans förhållningssätt och grundläggande värderingar – alla människors lika värde, religionsdialog och samarbete". Inget exempel ges i anmälan och de utdrag ur min blogg som medföljer anmälan är enligt min mening inte tillräckliga för att bevisa sanningen i denna tes. Dessutom kan det allvarligt ifrågasättas om just "alla människors lika värde" och "religionsdialog" hör till kyrkans "grundläggande värderingar." Kyrkans grund är nämligen inte ett antal "värderingar" utan dess *tro, bekännelse och lära*.

Första stycket i anmälan avslutas med: "men han skriver också mycket om det positiva i katolska kyrkan". Är detta något negativt? Man häpnar. Och detta tvingas man läsa bara en kort tid efter det att vår ärkebiskop Antje Jackelén varit i Rom och träffat påven Franciskus, vilken är – och detta

skriver jag rent upplysningsvis för det fall dessa rader skulle komma under anmälarens ögon! – högsta överhuvud för den katolska kyrkan! Om det inte fanns något positivt som får sägas om den katolska kyrkan skulle vår kyrkas ärkebiskop knappast vara intresserad av att fara dit.

Vad som menas med att "sprida desinformation om arbetsgivaren" framgår inte på ett begripligt sätt. Desinformation betyder ju ungefär att sprida medvetet falska uppgifter i syftet att övertyga någon om osanning. På vilket sätt jag gjort det på min blogg framgår inte. Påståendet alltså obegripligt. När det dessutom sägs att det – någonstans? - var sägs inte - "skulle finnas en kultur av tillåtelse för sådant" så blir det än mer obegripligt. På vilket sätt jag eventuellt skulle kunna göras ansvarig för denna "kultur" framgår inte.

"Det är omöjligt att ha anställda som menar att de arbetar utanför de lagar och förordningar som gäller för alla andra i Sverige". Jag instämmer i att det säkert kan vara problematiskt i olika sammanhang, men på vilket sätt det kan relateras till mig framgår inte. Jag hävdar med bestämdhet att jag i mitt arbete aldrig brutit mot "lagar och förordningar som gäller för alla".

Överhuvudtaget synes det – genom de flerfaldiga hänsyftningarna på "arbetsgivaren" som om anmälaren inte riktigt förstår skillnaden mellan kyrklig arbetsgivare och domkapitlet som tillsynsmyndighet.

Anmälan kan därför inte sägas framföra någonting som kan relateras till mig som domkapitlet skulle ha att ta ställning till.

Så några ord om de utdrag ur min blogg som anmälaren bifogar.

1. Bloggposten "Lojaliteter och splittringar i Guds kyrka"

Detta är ett inlägg där jag för ett långt resonemang om hur man ska förhålla sig till splittringar inom kyrkan och var lojaliteten ytterst ska ligga. Jag påstår nog med bestämdhet att grundtankarna i resonemanget stämmer väl överens med de förpliktelser mot Bibeln och Svenska kyrkans bekännelseskrifter som jag avlagt vid min prästvigning.

I de meningar som anmälaren markerat – förmodligen för att just detta anses vara det förgrifliga – bekänner jag att jag tror att svenska kyrkan avviker från den rätta vägen genom sina beslut om både kvinnligt prästämbete och vigslar för enkönade par. Att vissa kan tycka att detta är kontroversiellt för en präst kan jag väl förstå men hävdar bestämt *att det är tillåtet att ha dessa övertygelser*. Och det skulle för framtiden vara ytterst värdefullt och bidra till att vi slipper en massa uppslitande debatter och meningslösa anmälningar om Domkapitlet tydligt klagade den saken. I sammanhanget vill jag också påpeka att även vår biskop har exakt samma syn i den senare frågan. Detta kan tydligt utläsas i biskopens och två andra biskopars reservation i Läronämnden vid kyrkomötet 2009 då äktenskapsbeslutet togs. Så om jag skulle få något som helst klander från Domkapitlet för min åsikt i denna fråga då måste detta klander även drabba biskopen.

2. Att anmälaren även bifogat mitt långa inlägg "Varför vara kvar i Svenska kyrkan?" framstår som aningen svårförståeligt. I det inlägget ger jag utförligt en lång rad anledningar till att vara kvar i Svenska kyrkan. Det kan naturligtvis inte fattas på annat sätt än som uttryck för en enastående solidaritet med Svenska kyrkan.

I det slutavsnitt som anmälaren markerat uttrycker jag (med vardagsspråk – och en blogg brukar jag betrakta som skrivet talspråk!) att jag *inte bryr mig om* ifall det "anses" att jag bryter mot av människor instiftade regler och förordningar när jag istället vill efterleva aposteln St Petrus' ord "man måste lyda Gud mer än människor". Det kan knappast vara klandervärt att försöka efterleva den ledande apostelns ord.

Jag ber nu Domkapitlet att notera *exakt* vad jag skriver. Jag säger inte *att* jag bryter mot lagar och förordningar (vilket anmälaren möjligen tycks tro), utan att jag inte bryr mig om ifall det "anses" att jag gör det!

3. Vad som anses om mitt handlade är också ämnet för ett kortare bloggutdrag som anmälaren bifogar (sid 6 nedra del). I detta utdrag utreder jag att jag aldrig i min tjänst vägrat utföra något som ålagts mig. Att denna redogörelse blivit kontroversiell (detsamma bloggutdraget fanns ju även med i bilaga till föregående anmälan) synes bero på att många förväntar sig att alla präster *ska* utföra vissa specifika arbetsuppgifter även om det inte finns saklig anledning. Utifrån detta finns ingen kritik att rikta mot mig. Jag har hittills alltid gjort vad jag blivit ålagd.

I sista delen av det korta utdraget finns några meningar om det inläggets huvudtema – vilka föredrag jag avsåg att åhöra respektive inte lyssna till under Pridehelgen. Möjligen tycker anmälaren att det är opassande att citera den korrekta föredragsrubriken i sin helhet: "Fittan i teori och praktik". Jag vill då säga att jag bara citerar ur det offentliga programmet för den Pridefestival med vilken Svenska kyrkan – helt utan min förskyllan och värdighet – haft ett samarbete!

4. Inlägget "Hur fobisk är jag" avstår jag från att kommentera till sitt innehåll då det redan tillräckligt varit i uppmärksamhetens centrum. Jag vill dock bara påpeka att utdragets korthet är ägnat att ge en felaktig bild av inlägget. Då mina ord om mina två första "fobier" citeras, men de senare, där jag beskriver mig som Skellefteå-AIK-fob, Kalixofob, pianofob, dammsugofob mm lämnas onämnda, innebär det att utdraget inte ger den upplevelse av skämt och satir som av de flesta läsare i världen uppfattats då man läser det kompletta inlägget. Sättet att göra utdraget ur inlägget blir därför falskt och tjänar att medvetet ge en felaktig och skev bild av vad jag skrivit.

5. I det sista inlägg som bifogas (från 2013-03-03) har anmälaren reagerat mot vad jag skriver om ett sammanhang där bara män agerade. Dock bör noteras att det stycket avslutas med en s.k. smiley :)

vilket på nätet blivit det etablerade tecknet för att markera ett skämt.

Slutsatsen kan bara bli: inget av det som anmälaren anför, vare sig i själva anmälan eller i de bifogade bloggutdragen, är av den karaktären att det bör föranleda någon som helst åtgärd från Domkapitlets sida.

Luleå dag som ovan

Torbjörn Lindahl

Komminister Luleå Domkyrkoförsamling